

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 13.3.2014 (Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelonan (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Antonio Márquez Samohano v. Universitat Pompeu Fabra

(Asia C-190/13) ⁽¹⁾

(Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n määräaikaista työtä koskeva puitesopimus — Yliopistot — Tuntiopettajat — Perättäiset määräaikaiset työsopimukset — 5 lausekkeen 1 kohta — Toimenpiteet, joilla pyritään estämään määräaikaisten sopimusten väärinkäyttö — Tällaisten sopimusten perusteena olevien ”perusteltujen syiden” käsite — 3 lauseke — ”Määräaikaisen työsopimuksen” käsite — Seuraamukset — Oikeus korvaukseen — Erilainen kohtelu vakituisiin työntekijöihin verrattuna)

(2014/C 135/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Antonio Márquez Samohano

Vastaaja: Universitat Pompeu Fabra

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43) liitteen 3 ja 5 lausekkeen tulkinta – Julkishallinnon kanssa tehdyt työsopimukset – Yliopiston opettajat – Sellaisten toimenpiteiden puuttuminen, joilla pyritään estämään perättäisten määräaikaisten työsopimusten väärinkäyttö

Tuomiolauselma

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lauseketta on tulkittava siten, että se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa sallitaan yliopistojen uudistaa tuntiopettajien kanssa tehtyjä perättäisiä työsopimuksia rajoituksetta siltä osin kuin on kyse niiden enimmäiskestosta ja uudistamisen lukumäärästä, kun tällaisten sopimusten käyttö on perusteltua kyseisen lausekkeen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta perustellusta syystä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava. Kyseisen tuomioistuimen on kuitenkin myös varmistettava, että asianomaisten perättäisten työsopimusten uudistamisella pyritään pääasiassa todella kattamaan väliaikaisia tarpeita ja ettei pääasiassa kyseessä olevan kaltaista säännöstöä käytetä tosiasiassa pysyvien ja jatkuvien tarpeiden kattamiseen opetushenkilöstön palvelukseen ottamisen alalla.

⁽¹⁾ EUVL C 189, 29.6.2013.